

Významná role poválečné Československé republiky při vzniku židovského státu Izrael, kterému jsme za pomoci sionistů dodávali zbraně i přes tehdejší zákaz (VIDEA)

cz24.news/vyznamna-uloha-povojnovej-ceskoslovenskej-republiky-pri-vzniku-zidovskeho-statu-izrael-ktoremu-sme-za-pomoci-sionistov-dodavali-zbrane-aj-napriek-vtedajsiemu-zakazu-videa

16. října 2023

[Stáhnout PDF](#)

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](#)

Založení Izraele se odehrálo podle plánu OSN na rozdělení někdejší Britské mandátní Palestiny na židovský a arabský stát. Arabové z Palestiny i okolních zemí s tím však nesouhlasili a byli připraveni židovský stát, jakmile vznikne, zničit. Židé proto vyslali do celého světa své emisaře, aby pro vznikající židovský stát pořídili zbraně. Vstříc jim vyšlo Československo.

Izrael před svým vznikem měl malé množství zbraní a nepříliš početnou armádu. Pomocnou roku mu nabídlo Československo. Zbraně a školení personálu zabezpečili ministr zahraničních věcí Jan Masaryk a náměstek Vladimír Clementis.

V roce 1947 Organizace spojených národů zakázala vývoz zbraní do Palestiny. Rada bezpečnosti OSN dne 29. dubna 1948 vyzvala členské země, aby upustily od vývozu zbraní do zemí středního východu. Vojenská organizace Židů v Palestině Hagana (Obrana) trpěla stálým nedostatkem zbraní. Představitelé budoucího státu Izrael, zejména Ben Gurion, odhadli, ve kterých evropských státech by bylo možné koupit zbraně. Mezi vybrané státy patřilo Československo, nejen kvůli poměrně rozsáhlé zbrojní výrobě, ale také kvůli kladnému vztahu ke vzniku samostatného židovského státu. Kvůli zákazu vývozu se jako cílová země, do které se dodávají zbraně deklarovalo Etiopské císařství (Habeš - anglicky Abyssinia).

O dodávkách zbraní a problémech vývozu do Palestiny jednal náměstek ministra zahraničních věcí Vladimír Clementis již v roce 1947 Ehudem Überall-Avrielem.

Pozitivní postoj k Židům a k vzniku samostatného státu podporoval už první prezident Československa T. G. Masaryk. V roce 1899 se zastal Žida Leopolda Hilsnera z obce Polná v Čechách, obviněného z rituální vraždy mladej dievčiny. Išlo o to, že sudcovia a vyšetrovatelia zvalili vinu na Žida, aby tak odvrátili pozornosť od vlastnej neschopnosti vypátrať vraha. T. G. Masaryk osobne navštívil Palestínu v apríli 1927. O vzťahu k Židom svedčí jeho výrok: **“Jsem přesvědčen, že kdo má Ježíše za vůdce v náboženství, nemůže být antisemitou. Jest mně to tak jasné: Ježíš sám byl židem, židé byli apoštoly a staré křesťanství, zvláště katolicism měl v sobě mnoho židovského. Přijmu-li Ježíše, nemohu být antisemitou. Jedno nebo druhé. Křesťan nebo antisemita!”**

První poválečný prezident Československa Edvard Beneš otevřeně podporoval vznik samostatného židovského státu. Tuto podporu vyslovoval i na oficiálních setkáních. Podívejme se na jedno z nich. Prezident Edvard Beneš přijal 9. října 1946 bývalého poslance

československého parlamentu Angelo Goldsteina z Tel Avivu na soukromé audienci. Ten mu vysvětlil politickou situaci v Palestině. **„Mé stanovisko k sionismu zůstává nezměněno.Pokládám zřízení židovského státu za jediné možné s spravedlivé řešení světové židovské otázky vůbec. Proto pokud se mi kdekoli naskytne příležitost, budu pomáhat vždy k jeho uskutečnění. Byl jsem ve stálém styku s profesorem Weizmannem během války a chápal jsem jeho stanovisko a také jeho taktiku a úplně jsem ji naprosto schvaloval.“**

Dodávky zbraní Izraelu

V Československu první dodávky zbraní obstarávali představitelé a zmocněnci sionistické organizace Jewish Agency, která také financovala první nákupy. Později po vyhlášení samostatnosti to byli představitelé státu Izrael.

Ne o všech dodávkách existují záznamy, zejména o prvních z roku 1947. Lze však předpokládat, že dodávky do některých zemí jako bylo Švýcarsko, Pákistán, Habeš a skandinávským zemím skončily v Izraeli, protože byly pravděpodobně z nich reexportovány.

Golda Meirová vybrala během návštěvy USA přibližně 30 milionů USD. O nákupech jednal izraelský politik a diplomat Ehud Überall-Avriel a obchodník Otto Felix, který se zdržoval v Československu. Před vznikem státu Izrael se o nákup zbraní snažil Josef Nasch-Nacht, který vedl obchodní zastoupení pro Tatra a Exloze Semtín před 2. světovou válkou v Bukurešti. Při jedné z návštěv Prahy upozornil významného generála Heliodora Píky na nepříznivé důsledky vývozu československých zbraní do Sýrie generál uznal jeho argumenty. Josef Nasch-Nacht neuspěl i kvůli požadavku na velmi vysokou provizi.

Pro československý zbrojařský průmysl měl prodej zbraní novému státu Izrael význam, protože vývoz zbraní se ocitl na křižovatce v důsledku stále výraznějšího dělení zón vlivu – východní a západní. V

důsledku toho Československo ztratilo tradičních trhů, na které vyváželo zbraně. Na konci roku 1947 na zásah USA Československo přišlo o vývozní kontrakt v hodnotě 13 milionů. USD do Argentiny.

V září 1947 představitelé Jewish Agency jednali o dodávkách zbraní s ministrem zahraničních věcí Janem Masarykem, synem prezidenta TG Masaryka. Později jednali také přímo s některými zbrojařskými podniky. V lednu 1948 Otto Felix lobboval za to, aby Československo přestalo dodávat zbraně do Sýrie. Ministerstvo obrany Československa ho zakázalo výnosem ze 13. ledna 1948. K úplnému obratu v obchodě došlo 3. února 1948, kdy v jugoslávském přístavu Rijeka byla zadržena zásilka 8000 pušek typu P-18 a 6 milionů nábojů. Zásilku dočasně zadrželo Ministerstvo zahraničních věcí Československa telegramem na velvyslanectví v Jugoslávii. Když byly zbraně určené pro Sýrii odešly do italského přístavu Bari. Tady zásilku potopily oddíly Hagany. Československé orgány začaly podporovat vývoz zbraní, na základě zásadního povolení Moskvy. Neexistují o tom písemné záznamy, ale je to pravděpodobné, že SSSR dal souhlas.

Vladimír Clementis jednal o dodávkách zbraní spolu s představiteli podniku Kovo přímo v předsedou vlády Klementem Gottwaldem 11. března 1946. V případě dodávek do židovské Palestiny zákazník požadoval co nejkratší dodací lhůty a rychlou dopravu. Způsobovalo to problémy zbrojařským podnikům. Proto se často využívaly zásoby z armádních skladů. Velké postavení v exportu měly Československé závody kovodělné a strojírenské a podniky Zbrojovka Brno a Škodovy závody Plzeň.

V té době platil v Československu zákon, na jehož základě se vývoz zbraní koordinoval s Ministerstvem obrany ČSR. To určovalo ceny a množství vyvezeného materiálu. Závažným problémem bylo právě stanovení cen za vyvezený materiál. Vojenská správa často určovala ceny na základě ekvivalentů, které existovaly pro II. světovou válkou.

Určovala je často bez ohledu na technický stav zbraní a jiné techniky. Během příprav obchodu se objevovaly i rozpory, které se týkaly dohody o rozdělení částky. Vojenská správa nejprve chtěla, aby z exportu získala 50-70% z jeho hodnoty. Později se však dohodlo, že získá pouze hodnotu surovin, které byly použity při výrobě vyvezeného materiálu. Zbraně z vojenských skladů přebíraly podniky, které je kompletovaly, opravovaly, dělaly revize a zkoušely je.

Utajení

Vojenská správa dbala i na dodržování bezpečnostních opatření a zásad utajení. Před přepravou byly z vojenské techniky a materiálu odstraněny všechny značky a prvky, které by mluvily o zemi původu.

Již 14. ledna 1948 náměstek ministra zahraničních věcí Vladimír Clementis po zákazu vývozu zbraní do Argentiny a Sýrie, při řešení rozhodl s vědomím ministra Jana Masaryka, intervenoval u jugoslávského resortního partnera aby Ehud Überall-Avriel získal povolení k tranzitu 4 a 4. 5 milionů nábojů, které byly připraveny v bratislavském přístavu na řece Dunaj připraveny na export do Palestiny pod označením Habeš. Další zásilka se přepravila do Belgie a odtud lodí do Hajfy.

V té době platil v Československu zákon, na jehož základě se vývoz zbraní koordinoval s Ministerstvem obrany ČSR. To určovalo ceny a množství vyvezeného materiálu. V případě dodávek do židovské Palestiny zákazník požadoval co nejkratší dodací lhůty a rychlou dopravu. Způsobovalo to problémy zbrojařským podnikům. Proto se často využívaly zásoby z armádních skladů. Ministerstvo národní obrany ČSR si současně prostřednictvím generálního konzulátu ověřil, zda Ehud Überall-Avriel a Otto Felix mají oprávnění podepisovat tyto typy kontraktů. Jewish Agency v té době pro Československo představovalo oficiálního reprezentanta všech židovských národních zájmů v souladu s tehdy platným mandátem OSN.

Masaryka dne 10. března 1948 našli brzy ráno mrtvého na dlažbě pod okny Černínského paláce, kam dopadl z okna koupelny svého bytu v sídle ministerstva zahraničních věcí v Černínském paláci.

Česko-americký expert Jiří Valenta v roce 2019 v odborném časopise Middle East Forum zveřejnil tezi , že Masaryka zavraždili spolupracovníci britské tajné služby SIS.

Čeští komunisté neměli podle něj důvod zbavit se Masaryka, který byl po roce 1948 ochoten dále působit v Gottwaldově komunistické vládě. Valenta také zpochybnil motiv Sovětského svazu zavraždit tehdejšího šéfa československé diplomacie. Masaryk podle Valenty po tzv. Vítězném únoru ujistil sovětského velvyslance, že nepodá demisi jako jiní nekomunističtí ministři. A svůj slib i dodržel.

Valenta se ve svém článku odvolává na výpověď zaměstnance ministerstva zahraničí Jana Bydžovského z roku 1950. Tento specialista na šifry se československým úřadům k vraždě Masaryka přiznal. Bydžovský během druhé světové války působil v Anglii a podle experta byl členem britské tajné služby SIS.

Bydžovský ve svém svědectví uvedl, že Masaryka zabil na podnět Arnošta Heidricha, který byl generálním sekretářem na ministerstvu zahraničí a hlavním spolupracovníkem SIS v Praze. Bydžovský tvrdí, že 9. března 1948 dostal od Heidricha pilulky, které dal Masarykovi do kávy. Když ministr upadl do bezvědomí, Bydžovský ho spolu s dalším mužem vyhodili z okna.

Valenta ve svém článku neuvádí, co by mohlo Brity motivovat k likvidaci Masaryka. Poukazuje však na to, že Londýnu vadila podpora, kterou přesvědčený sionista Masaryk poskytoval Židům a rodícímu se státu Izrael. Šlo hlavně o dodávky zbraní a pomoc s přepravou Židů do Palestiny.

V této záležitosti propukla v roce 1946 „tichá válka mezi Prahou a Londýnem“. Konflikt zhoršil i fakt, že se na stranu Izraele přiklonil později i Sovětský svaz, který tak chtěl oslabit pozice Britů na Blízkém východě.

Podle Valenty se Arnošt Heidrich v den Masarykovy smrti setkal s Gottwaldem a Masarykovým náměstkem Vladimírem Clementisem a seznámil je s připraveným dokumentem, který měl zpřísnit prodej československých zbraní do zahraničí a tedy i do Izraele. Clementis jako Masarykův nástupce ve funkci ministra zahraničních věcí v pomoci Židům pokračoval a dokonce ji rozšířil.

Více o vraždě Jana Masaryka a navazujících záhadných úmrtích v následujícím dokumentu:

Watch Video At: <https://youtu.be/NqQgOK6BG44>

Smlouvy o dodávkách zbraní

Dne 23. dubna 1948 vznikla dohoda mezi Československými závody kovodělnými a strojírenskými a L'Agence Juive pour la Palestine. Hodnota kontraktu byla 1 798 480 USD. Tato operace nazvaná „Balak“

měla pašerácký charakter. Ceny některého vojenského materiálu byla snížena. Zplnomocněný zástupce státu Izrael Otto Felix dohodl 5. května 1948 s divizním generálem Aloisem Vicherekem, velitelem československého letectva výcvik palestinských polních pilotů.

První letecká zásilka zbraní odešla z letiště Praha-Ruzně odletěla 31. března 1948. Letadlo přepravilo 130 bedenních zbraní o celkové hmotnosti 7 tun. Přepravovalo ho letadlo americké letecké společnosti Northern Airlines. Náklad se deklaroval jako železné zboží, ruční nářadí. Druhý den letadlo kontroloval americký vojenský atašé. Na velvyslanectví se zajímal, zda se nejedná o dodávku do Řecka. Mnohem větší zájem projevilo velvyslanectví Velké Británie o britského člena posádky. Československé orgány mu však pomohly nepozorovaně opustit letiště a do Velké Británie se vrátil jinou cestou.

Situaci s dopravou materiálu však vyřešila československá strana tím, že poskytla k přepravě vojenské letiště Žatec. To fungovalo jako základna pro koupená nebo pronajatá letadla, která měla registrační znaky Panamy. Pilotovaly je převážně americké posádky. Na Staňkovicím letišti v okrese Žatec přistály 19. května až 21. května 1948 první dopravní letadla, která převážela zbraně do státu Izrael.

Letecký most smer Izrael

Prvním letadlem, které přistálo na letišti bylo letadlo Skymaster. Do jeho nákladového prostoru uložili prvního letadla Avia S-199. Hagana jich koupila deset. Avia S-199 byl československý letoun vyráběn na základě německého modelu Messerschmitt Bf 109. Denně létalo jedno či dvě letadla. Posádky dopravních letadel tvořili Američané, Poláci, Francouzi, Němci, Jihoafričané a Angličané. Československo později prodalo Izraeli 61 letadel Spitfire, na kterých bojovali českoslovenští piloti ve Velké Británii. Letadla přelétala přes jugoslávské letiště Nikšiči, kde měli mezipřistání. S přímou přepravou byly problémy, proto se letadla Spitfire přepravovala po železnici a moři.

S prázdnými letadly, která přepravovala do Izraele letadla S-199 zpět přilétala posádky, organizační a technický personál. V jedné posádce bylo 20 až 50 lidí. Letadla na letiště Žatec přilétala z letiště podniku Avia v Letňanech. Po přeletu je demontovali. Spolu s ostatním materiálem je naložili do dopravních letadel.

Pět mechaniků z podniku Avia jich skládalo v Izraeli. Koncem června se vrátili zpět do Československa.

Letadla skládali technici na letišti Dov v Tel Avivu a ihned zasáhli do bojů. Jejich rozhodný útok 29. Května 1948 překvapil egyptskou armádu. V tento den odstartovala čtveřice izraelských letadel S-199, která byla právě smontována. Každé z letadel mělo pod křídly zavěšené dvě 70 kilogramové bomby. Jedním z pilotů byl Ezer Weizman, budoucí izraelský prezident. Letadla zastavila další postup útoku na Tel Aviv, od kterého byla vzdálena asi 30 kilometrů. Vojenský materiál se dodával na letiště Ekron.

Žatecké letiště se stalo dočasnou základnou pro tři stroje B-17G. Boeing B-17 Flying Fortress byl těžký čtyřmotorový americký bombardér. Izrael je koupil z amerických vojenských přebytků. Do Československa odletěli z Miami na Floridě 12. června 1948. V Žatci byly tyto létající pevnosti přizpůsobeny na provizorní bombardéry. Ze skladů československé armády letadla dostala bomby o hmotnosti 250 kg a 500 kg. Již 14. června 1948 odstartovali směrem na Káhiru. Stroj s piloty Rayem Kurtzem a Harvayem Nachmannem zasáhl dokonce palác krále Faruka. Egyptská letadla se poté útoku musela přemístit z izraelské fronty na obranu hlavního města Egypta.

Reakce světové veřejnosti na vojenskou podporu Izraele

Mezinárodní ohlasy na rozsáhlou přepravu vojenského materiálu nenechaly na sebe dlouho čekat. Říkalo se v nich, že Izrael má za železnou oponou leteckou základnu. Vedle ne potřebné publicity, přišly i diplomatické nóty velvyslanectví USA. První se 8. července 1948

obrátilo na československé úřady, aby poskytlo informace o třech dopravních letadlech, které ilegálně odletěly z USA. V další z 28. července 1948 žádala československou stranu, aby mu umožnila členům posádek odebrat jim pasy a přepravit je do USA.

Zájem USA nezůstal jen v diplomatické rovině. Pracovníci velvyslanectví USA Thomas Donovan a Ralph S. Saul 10. srpna 1948 navštívili Žatec. V hotelu Stalingrad navázali kontakt s několika americkými mechaniky. Zajímali se o jejich práci a o to kam létají. Doporučovali jim, aby se zaregistrovali na velvyslanectví. Někteří to také udělali. Tím USA získaly podrobné informace o leteckém mostě. Proto se s leteckou přepravou materiálu z letiště Žatec brzy přestalo. S přepravou skončilo na příkaz Ministerstva zahraničních věcí ČSR 11. srpna 1948.

V období od 20. května do 11. srpna 1948 odletělo z letiště Žatec do Izraele 92-93 dopravních letadel různých typů: Curtiss C-46 Commando, C-64 Norseman, C-54 Skymaster, Lockheed C-69 Constellation. Tato letadla koupil Izrael z amerických vojenských přebytků, nebo si je dočasně pronajalo včetně posádek. Přes letecký most ze Žatce se do Izraele přepravilo více než 300 tun materiálu. Později přeprava materiálu poračovala z Letiště Kunovice v Čechách a Malacky na Slovensku.

Vojenské školy a výcvik

Kromě toho, že Izrael potřeboval zbraně, potřeboval také zajistit výcvik vojenských specialistů, kteří by zvládli nakoupené zbraně a techniku. Naléhavou potřebu přípravy vojenských odborníků na sebe převzalo Československo. Na rozdíl od výcviku v Itálii, kde vláda výcvik jen tolerovala, českoslovenští představitelé šli mnohem dál.

Ministerstvo národní obrany Československa schválilo 12. - 14. června 1948 směrnici pro výcvik pilotních žáků v leteckém učilišti v Prostějově, výcvik mechaniků, zbrojařů, skládačů padáků ve VOŠLM v Liberci,

výcvik spojovacích odborníků v LSŠ v Chrsch v Chr.

Československo tímto poskytlo své vojenské školy a výcviková zařízení, která při vzniku Izrael neměl. To umožnilo ve zkrácených termínech vycvičit izraelské vojáky a dobrovolníky. Podle požadavků izraelské strany šlo piloty, letecký pozemní personál, instruktory paradesantního výcviku a tankisty. Izrael požádal o vyškolení 35 stíhacích pilotů, 70 pozemních specialistů a 20 spojařů.

Slánsky a spol.

S rostoucí mocí komunistů v Československu, ale i klesající podporou JV Stalina státu Izrael byla československá vláda nucena ukončit prodej zbraní do Izraele a skončit s výcvikem vojenského personálu. Důstojníci, kteří se podíleli na spolupráci s Izraelem, byli později z armády propuštěni nebo přeřazeni na podřadné funkce. Vyvrcholením změny postoje vůči Židům byl Proces s Rudolfem Slánským, který se uskutečnil v listopadu 1952. V procesu odsoudili 14 vysokých funkcionářů Komunistické strany Československa. Byli obviněni a odsouzeni za špionáž, trockismus, titoismus, spiknutí proti republice a záškodníci.

Během procesu byli charakterizováni jako nepřátelé československého lidu a sionističtí, buržoazně-nacionalističtí zrádci. Dne 24. listopadu 1952 se v úvodníku v Rudém právě sionisté opět spojují s takzvanými titovci, trockisty, buržoazní nacionalisty a kosmopolity. Zmiňují se různé osoby, které figurovaly v procesu se Slánským buď jako obžalovaní nebo jako svědci, všechny židovského původu. Jsou označeny za „tvory, kupčící se vším co jim je svaté, cynicky zrazující vše a všechny, kteří jim dali důvěru.“ Podle autorů článku, každý buržoazní nacionalismus, i židovský, musí vést nutně k fašismu. Kritizovalo se navázání kontaktů Izraele s Německem po jeho vzniku, nečinnost

sionistů během II. světové války, údajné spojenectví s Mussolinim a Hitlerem. V sionismu se má spojovat kosmopolitismus s buržoazní nacionalismem – „dvě stránky jedné špinavé mince“.

Jedenácti odsouzení měli židovský původ, dva byli Češi a jeden Slovák. Byl to bývalý náměstek ministra zahraničních věcí Vladimír Clementis, který akci vývozu zbraní kryl politicky. Byl oběšen 3. prosince 1952.

Vývoz zbraní měl pro Československo velký ekonomický význam. Celkem za zbraně bylo ve formě věcného plnění izraelskou stranou vyplaceno 12 198 844 USD, což představovalo asi třetinu příjmů Československa v cizí měně. **"České zbrojovky zachránil stát Izrael, a bez těchto zbraní, bychom nepřežili"**. Řekl to David Ben-Gurion (předseda Jewish Agency a později předseda izraelské vlády).

Spolupráce Československa a Izraele začala až po změně společenského zřízení na přelomu let 1989 - 1990.

Více iv následujících dokumentech:

Watch Video At: <https://youtu.be/Y8JpXegSn9U>

Watch Video At: <https://youtu.be/63O5DncTt1M>

ZDROJ: financneNoviny / Sever Rozhlas / YouTube / InfoVojna

Prosím podpořte náš projekt!

Bez vaší pomoci se neobejdeme. Vaše příspěvky pomáhají zvládat opakující se měsíční platby a udržet portál v chodu. Potřebujeme vaši pomoc a podporu

CZK účet ve FIO bance (správce Slovanský Svět) :

Ú:2902573480/2010

IBAN:CZ4320100000002902573480 SWIFT: FIOBCZPPXXX

EURO účet ve WISE bank (správce Jie Liang) :

IBAN: BE62967308702361 Swift:TRWIBEB1XXX

Adresa banky: WISE EUROPE SA, Avenue Louise 54, místnost S52
Brusel 1050, Belgie

Děkujeme

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.